

hvilke områder vi ønsker skal ligge nationalt, og hvilke områder der skal ligge i EU. For at nævne nogle af de områder, som fast skal blive i Danmark, er det finanslov, folkepension, uddannelse, folkeskole, trafikpolitik. Der er jo masser af de emner, vi beskæftiger os med her i huset, som EU ikke kan blande sig i.

Første næstformand (Svend Auken):

Og så er det fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Den skal nok blive kort.

Jeg er slet ikke utilfreds med det svar, jeg har fået fra Venstre. Jeg synes, at vi skal holde fast i den her debat om åbenhed. Jeg vil i hvert fald holde fru Charlotte Antonsen fast på, at der er ønsker om åbenhed. Man er tiltalt af begrebet åbenhed. Jeg kan kun sige, at vi fra Det Radikale Venstres side ønsker mere åbenhed, og vi ønsker også, at Ministerrådets møder som hovedregel bliver åbne og kun kan lukkes i særlige tilfælde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Men så kan jeg forstå, at fru Charlotte Antonsen f.eks. ikke, som vi foreslår, vil være med til at bruge EU til at afskaffe fattigdom og skabe fuld beskæftigelse. Det vil man så ikke, det er en politisk melding, sådan er det.

Men det, jeg ikke forstår, er fru Charlotte Antonsens melding om, at hvis man har haft en menneskerettighedssag, og menneskerettighederne bliver fastlagt i EU, så er det EF-Domstolen. Så skal man altså ikke prøve det ved en anden instans på samme niveau. Jeg forstod, at det var på europæisk niveau, altså Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Men så er det jo nøjagtig så galt, som jeg frygtede, nemlig at man vil sætte Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ud af spillet som sidste instans i menneskerettighedssager, og så bliver Unionen sin egen dommer i menneskerettighedsspørgsmål.

Det er faktisk noget forfærdeligt noget, fru Charlotte Antonsen har rodet sig ud i. Jeg håber, at hr. Henrik Dam Kristensen senere kan forklare os, hvad det her går ud på. For vi har været meget omhyggelige med den her formulering og havde håbet, at et enigt Folketing kunne støtte den, netop for at der ikke skulle ske den underminering.

Det ser ikke så godt ud.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er også til diskussionerne om de europæiske menneskerettigheder: Jeg tror desværre, jeg er nødt til at sige, at det er værre, end hr. Keld Albrechtsen frygtede, og det siger ikke så lidt. Det er helt, helt, helt, helt centralt det her, og jeg tror snart, at europaministeren er nødt til at gribe ind.

Hvis man virkelig lægger menneskerettighederne ind i EU, har det to konsekvenser: Det ene er den geografiske udstrækning, der i dag rækker videre end EU, men hvor de fleste menneskerettighedssager i Europa faktisk findes. Det drejer sig om Tyrkiet, Rusland, Tjetjenien osv. De står pludselig udenfor, og det betyder en voldsom svækkelse af de europæiske menneskerettigheder, hvis man følger den model, at man putter det ind og oven i købet ikke vil anerkende, at der er en videre instans. Jeg håber meget, at det var usikre formuleringer, der gjorde, at Venstre landede dér. Det kan da vist ikke passe.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Keld Albrechtsen ønsker at benytte EU til at afskaffe fattigdommen. I Venstre mener vi, at man godt kan medvirke til at afskaffe fattigdommen via EU, fordi det bl.a. drejer sig om at styrke konkurrencen, så vi får bedre konkurrencevilkår i Europa og dermed kan medvirke til en positiv økonomisk vækst.

Kl. 19.00

Men i vores optik skal fattigdom altså ikke være et EU-anliggende. Det skal også være noget, Danmark selv kan bestemme over, så det er en anden grund til, at vi ikke kan stemme for hr. Keld Albrechtsens tanker.

Så er der menneskerettighedscentret: For det første ligger der jo ikke noget fast, og det er noget af det, vi skal til at diskutere i forbindelse med den nye traktat. Lad mig tage et eksempel, som måske kunne være en meget god metode, og som man kunne forestille sig kunne blive løsningen. Det er jo typisk enkeltpersoner, der vil rejse en sag ved Menneskerettighedsdomstolen, og så bliver det altså sådan, at hvis den pågældende person er borger i et EU-land, kan man vælge enten at rejse sagen ved EF-Domstolen eller ved Strasbourgdomstolen. Der er ikke nogen, der pålægger nogen, at det skal være ved EU, og det kunne altså være en mulighed. Men det er